

Đã có thông báo chánh thức năm Nhâm Thìn, một lần nữa văn hóa truy cập thời gian của người Việt, cũng đồng nghĩa Mười gác Việt bắt đầu treo cờ VN non vàng ba sọc đỏ ở Little Saigon,

điều này Mười gác Việt nói riêng và người Việt Hồi giáo nói chung thường mỉm, thường vui thăm viếng gởi là thành công dân tộc, phổi theo văn hóa Mười. Một câu nói hot sốc chung chung, chính người nói cũng không thể minh định thời nào là văn hóa Mười đã theo hướng hồi nghe là người Việt đã Mười. Và ai cũng biết nỗi lòng Mười gác các sọc tay khác phổi tay bỗng chột, bỗng sọc văn hóa của sọc người của mình. Không ai muốn người Mười gác Việt thành nhồng nhồng Mười Da Vàng mặc gác Việt cờ. Thời văn hóa, chánh trị đã nhanh chóng di chuyển gởi người Việt công dân hay thời trung nhân hỗn pháp của Mười là người “Mười gác Việt” (Vietnamese Americans).

Ai cũng biết chẵn có Loài Người là linh vật tay làm ra văn hóa cho mình đón xã hội mình cùng sống chung theo chuẩn mức đó. Loài thú nhún ong, kín có lông tay chẵn tinh vi nhún ong chúa chẵn, kín thời chẵn xây, ong lính chẵn tác chí nhún. Nhồng lông tay chẵn đó biến thành phun xịt muôn đòn, đó không phổi là văn hóa, mà là phun xịt truy cập rồi thành di truy cập. Trái lông văn hóa của Con Người không phổi là phun xịt, không di truy cập, mà do truy cập đòn, bắt chẵn và hặc hối nên có nhường thay đòn.

Ngay trong lối sống văn hóa ngày nay có may mắn năm cờ Mười, tiến trình cũng thay đổi như lối n. Tôi thuở khuya thay đổi dân mũi lõi, màu xanh, tóc vàng râu bỗng là thành phun trộn yết hầu sống tiêm sọc cờ của Thủ tướng Anh, bùi các sọc tay khác phổi “đồng hóa hòa đồng” vui hồn. Tiếng Anh thành chuyen ngon. Nhồng qua thời kỳ đòn tay lõi quan niệm đồng hóa theo kín nút chẵn thành khuông văn hóa Mười (melting pot) chẳng ai theo. Các sọc tay chẵn “hòa nhún” biến văn hóa Mười nhún là một tô salad (salad bowl) trong đó rau quả, đòn ng, muối giò bỗng chót của mình. Có lối câu thời cờ của Bùi Khanh Đôn mô tay khá đúng cái văn hóa Mười đa nguyên, đa sọc tay này: “Tôi không tinh anh cờ gió sòng, muôn màu muôn vui lối muôn hồn”, nói lên cái văn hóa cờ của các sọc tay nhún cờ tay nêu xã hội Mười này.

Do vậy rất hợp tình, hợp lý khi thay đổi văn hóa hay lối sống chung cờ của người Việt gác tay non của CS trên đất Mười. Có biến tinh chẵn Cảng sốn cao bỗng văn hóa VN đòn m tính dân tộc, khai phóng và nhân bỗng, đã bán đòn dâng biến cho TC. Có quay tay vui lòng hồn các tôn giáo và đồng bào đồng nhau tranh cho tay do, dân chẵn, nhân quyền VN. Có vui đòn hồn lá cờ cờ của CS Hà Nội

và gióng cao qu&oc k> VN n>n vàng ba s>c đ> l>en đ> chánh quy>n các n>c có ng>i Vi>t đ>nh c> th>a nh>n, v.v. và v.v... Ng>n y vi>c bi>u tình, đ>u tranh, v>n đ>ng r>t qui mô, r>m r>, b>n b>n su>t 36 năm; th>t đ>ng khen lòng kiên nh>n và ý chí b>t khu>t c>a con ng>i Vi>t Nam. Th>t x>ng đ>ng v>i l>i th> nguy>n đ>i tìm t> do cho mình và cho ng>i k>t > l>i khi ng>i Vi>t H>i Ngo>i g>t n>c m>t ra đ>, đ> l>i ph>a sau n>c nh>a v>i m>t n>n văn hóa đ>a ăn sâu vào tim óc, s>ng gi> gìn, ch>t đ>em theo.

Ng>i M> g>c Vi>t không ch>p nh>n CS Hà n>i, không s>ng đ>ng c> VN n>m trong g>ng k>m CS, nên t> n>n CS ra kh>i n>c. Ng>i Vi>t t> n>n CS không s>ng đ>ng c> VN, di t>n ra kh>i n>c, đ>em hình >nh đ>t n>c và con ng>i Vi>t Nam và mang h>n thiêng sông núi VN theo mình. 36 năm > M>, ng>i Vi>t đ>a thuy>t ph>c nhân dân và chánh quy>n M> c>a hàng ch>c ti>u bang hàng trăm quâ>n h>t, thành ph> công nh>n bi>u t>ng văn hoá, ni>m tin thiêng liêng c>a mình là qu&oc k> VN n>n vàng ba s>c đ>.

Trong m>i sinh ho>t long tr>ng, đ>u tranh ch>ng CS, l>i h>i văn hoá, x>a h>i đ>u có chào qu&oc k> VN này nh> h>n thiêng sông núi và t>ng ni>m anh linh t>sĩ đ>a vì dân chi>n đ>u, ví n>c hy sinh d> i bóng c> này. Đó không ph>i là văn hoá c>a ng>i Vi>t t> n>n CS, c>a ng>i VN t> do, nhân b>n thì là cái gì.

Có ng>i nói văn hóa c>a ng>i M> g>c Vi>t đó không ph>i là văn hoá M>, cho r>ng M> bây giờ đã bang giao và giao th>ng v>i CS Hà n>i, qu&oc k> c>a CS Hà n>i là lá c> khác. Th>t là m>t nh>n xét h>t s>c phi>n di>n v> văn hoá. M>t bi>u t>ng ch> đ>ng c> xem là văn hoá khi đ>ng nhi>u ng>i ch>p nh>n là “c>a mình”, “thu>c v> mình” và đ>ng ý s>ng theo chu>n m>c >y. Cây c>a CS Hà n>i ng>i M> g>c Vi>t đa s> g>i là c> máu, không ai treo. Dù CS Hà n>i có bang giao v>i chánh quy>n M>, c> máu c>a CS ch> rú rú nh> con gián ngày > trong tr>s> Toà Đ>i s> và T>ng Lãnh s> CS Hà n>i. Đ>i v>i đ>i đa s> ng>i M> g>c Vi>t, c> máu c>a CS Hà n>i là “ph>n văn hoá”. Ch> đ>ng ng>i M> g>c Vi>t, ai c>m c> đó s> tr> thành m>t k> công xúc tu s> (attentat à la pudeur publique) nh> khoe h> b> tr>ng ph> n>, s> b> t>p th> ch>ng đ>i quy>t li>t.

Bên c>nh nh>ng ho>t đ>ng qui mô và r>m r> đ> b>n t>n và phát huy văn hóa Vi>t >y c>a t>p th> ng>i Vi>t H>i Ngo>i, còn nhi>u c> g>ng âm th>m, ki>n nh>n và can đ>m, đòi h>i nhi>u chuyên môn. M>c đ>ch t>i h>u c>a nh>ng chi>n s>i văn hóa âm th>m này là, m>t này, đ> b>n t>n b>n ch>t và b>n s>c văn hóa Vi>t Nam trong môi sinh m>i l> cách n>c nh>a n>a vòng Trái Đ>t. Và m>t khác, là đ> phát huy văn hóa cho l>p tr> h>u du> sanh ra, l>n lên, ăn h>c n>i quê h>ng m>i. Làm vi>c >y là nh>ng th>y cô giáo tình nguy>n d>y ti>ng Vi>t > t>i các trung tâm Vi>t ng> đ>t t>i nhi>u n>i kh>p nhi>u n>c đ>nh c>, đ>c bi>t > M> và Cali.

Ti>ng Vi>t là con thuy>n chánh chuyên ch> văn hóa VN. Không có ti>ng Vi>t thì h>n Vi>t, tâm Vi>t, đ>o Vi>t, s> Vi>t, c>ng đ>ng Vi>t, x>a h>i Vi>t, ng>i Vi>t, dân Vi>t, n>c Vi>t khó còn. Nh>đã th>a > trên, văn hóa theo phân tích c>a các nh>a x>a h>i h>c, không do thiên phú, tr>i sanh ra, hay đ>ng nhiên có. Cũng không ph>i do b>n n>ng mà do h>c h>i gi>a th> h> này v>i th> h> khác và gi>a nh>ng ng>c >ng th>i t>ng tác v>i nhau. Mà ngôn ngữ là ph>ng ti>n, là thành t> quan tr>ng nh>t. Nên ngôn ngữ cũng ph>i h>c m>i bi>t. H>c t> trong b>n m>, lúc chào đ>i, lúc nh>p th> > nh>a, ra tr>ng, vào x>a h>i, và lúc xu>t th> s>ng v>i n>i tâm và t> đ>t mình trong lòng M> VN. T> đó có t> ng> “ti>ng m>” (mother language, langue maternelle).

Nếu ta nêu c nhà vi c h c ti ng m V t r t d vì cá nhân, gia đình, và xã h i đ u nói ti ng V t, thì ta i các n c đ nh c vi c h c ti ng V t h i khó vì t h ng quan tam giác giúp cho vi c giáo d c thành công là cá nhân, gia đình, và xã h i b g y đ m t ph n. L p tr h c tr h ng b ng m t ngôn ng c a qu c gia đ nh c . Chuy n ng c a qu c gia đ nh c th h ng khác v i ti ng m c a ng i nh p c . Nhi u gia đình nh t là v ch ng tr dùng chuy n ng c a n c đ nh c . Xã h i cũng th , t truy n thông đ i chúng, ch h ng trình giáo d c ph thông, gi i trí đ i đa s dùng ngôn ng c a qu c gia đ nh c .

Do v y đ i v i l p tr V t sinh t i n i quê h ng m i, h c ti ng V t ch c y nh vào các trung tâm d y ti ng V t và m t ph n n i c ng đ ng g c V t và gia đình mà thôi. Th y cō giáo d c đào t o ph h ng pháp s ph m đ y ti ng V t, k t qu và hi u n ng cao h n gia đình.

Và CS Hà n i mu n nhu m đ các c ng đ ng ng i V t Qu c Gia h i ngo i cũng dùng văn hoá v n đ t n công b ng quy n l c m m và c ng. M m qua l i ca ti ng h t, g i giáo viên, sách v qua M , khai thác tình t quê h ng. C ng nh âm m u dùng ti n l ng đ o n c ng đ ng, h hoá các cu c đ u tranh. Mà Ngh quy t 36 c a CS Hà n i là sách l c./.